

Загадки

Степан Руданський

Позбирались дукачі,
Добре підгуляли.
"Давай, Мошку, загадок!" —
До жидка пристали.
А жидок собі бім-бім,
Пейси підвиває:
"Як завдати, так завдам,
А хто не вгадає?"
А ті кажуть: "Не журись!
За то буде плата.
Хто не скаже, що то є,
Заплатить дуката".
"Угадайте ж,— каже жид,—
Що удень чорніє,
Що біліє уночі,
А ранком синіє?"
"Добре!" — кажуть.
От прийшли —
Гадали-гадали,
Далі бачать, що не сил,
По дукату дали.
"Що ж то, Мошку, таке є?" —
Жидюка питають.
А той: "Гирсти! Що то є?
А я почім знаю?"
"Ну ж бо, Мошку, не жартуй!"
"Та жарту до ката,
Я і сам собі даю
Цілого дуката!"